

THEATER MALPERTUIS DE KLEINE PRINS

Donderdag 12 januari om 20u in De Schouwburg

OVER DE KLEINE PRINS

Na een noodlanding in de woestijn ontmoet een piloot een kleine jongen. De jongen vertelt honderduit over de planeet waar hij vandaan komt, de bloem waarmee hij samenwoonde en het gevecht dat hij levert met het leven.

'De Kleine Prins' is een klassieker die je zoals elk goed sprookje aan steeds weer nieuwe generaties kunt doorvertellen. Maar het is niet louter een kinderboek.

Schrijver Antoine de Saint-Exupéry schreef het verhaal toen hij in een hotel in New York verbleef, een jaar voor zijn dood. Het heeft er alle schijn van dat hij toen behoorlijk aan de grond zat en dat schemert door in de schriftuur.

'De Kleine Prins' is het uitgangspunt voor reflectie en persoonlijke verhalen van de acteurs.

In de jeugd- en familievoorstelling (10-14 jarigen en hun ouders) stellen ze vragen aan zichzelf maar ook aan de jonge toeschouwers: 'Hebben jullie je ooit al afgevraagd waarom jullie papa en mama jullie eigenlijk op de wereld gezet hebben?'

In de volwassen versie tasten de acteurs hun eigen ambities af: wel of niet kinderen op de wereld zetten, zijn er nieuwe mogelijkheden buiten het traditionele gezinsverhaal, bedank ik toch liever voor de verantwoordelijkheid?

Doorheen de voorstelling loopt het verhaal van de broer van één van de spelers die de verbeelding niet heeft kunnen vinden "om in leven te blijven", een verhaal dat directe parallellen oproept aan de ontmoeting van de kleine prins met de slang in de woestijn: "Wat als het vlammetje te fragiel is om te blijven branden, hoe troost je dan?"

De voorstelling baadt in een sprookjesachtige, Disneyachtige scenografie... wie laat zich immers niet graag onderdompelen in een wereld van licht en kleur? Dat is toch van alle tijden, en alle leeftijden?

QUOTES UIT DE KLEINE PRINS

We vroegen een aantal mensen naar wat 'De Kleine Prins' voor hen betekent. Wat is hen bijgebleven, heeft het een invloed gehad op hun leven en hoe kijken ze er nu naar? Hieronder kan je enkele quotes lezen.

Dessine-moi un mouton.

Een herinnering uit mijn kindertijd. Ik ging op uitwisseling naar Wallonië en moest van mijn mama wat lezen in het Frans. We lazen samen 'Le Petit Prince' en mijn kleine zus las mee, maar kende toen nog geen Frans. Dat zinnetje bleef in haar hoofd hangen en ze bleef dat maar herhalen. Als ik nu aan 'De Kleine Prins' denk, denk ik automatisch 'Dessine-moi un mouton.' (*Heleen Rijckaert, Raad van Bestuur Theater Malpertuis*)

La fleur, un jour, avait vu passer une caravane

- Les hommes ? Il en existe, je crois, six ou sept. Je les ai aperçus il y a des années. Mais on ne sait jamais où les trouver. Le vent les promène. Ils manquent de racines, ça les gêne beaucoup.

'Le Petit Prince' is voor mij de belichaming van het ontwapenend kijken. Het boek herinnert me eraan dat we telkens opnieuw moeten kijken naar de wereld. Onze nieuwsgierigheid koesteren. Een ander perspectief durven innemen ook. (*Steve Salembier, beeldend kunstenaar bij ATELIER BILDRAUM*)

Alle volwassenen zijn eerst kinderen geweest: weinigen van hen herinneren het zich.

Elk van ons moet ergens het kind in zich dragen. Kinderen verwonderen zich, zeggen eerlijk hoe zij het zien, zijn ongeremd in woord en daad (*Fanny Bossuyt, Leerkracht Campus De Reynaert*)

Alle mensen bezitten de sterren. Maar ze betekenen niet voor iedereen hetzelfde.

Toen ik klein was werd me gezegd dat mijn tante, die op 25-jarige leeftijd stierf, een van de sterren was aan de hemel. Ik geloofde dat. Maar sindsdien is er veel gebeurd en geloof ik niet meer in verhaaltjes, meer nog, ik geloof niet meer. En toch, elke keer als ik 's nachts naar boven kijk, zoek ik stiekem de meest fonkelende ster en krijg ik het warm vanbinnen. Dag tante, ik mis je lach. (*Wim Boddin, Leerkracht Nederlandse taal aan nieuwkomers CVO*)

THEATER MALPERTUIS

Met meer dan 50 jaar op de teller is Theater Malpertuis een gevestigde waarde in het podiumkunstenlandschap. Onze werking bestaat enerzijds uit de regies van artistiek directeur Piet Arfeuille en anderzijds uit het werk van artistieke bondgenoten, nieuwe maar ook gevestigde makers uit verschillende disciplines. Naast geactualiseerde bewerkingen van klassiek repertoire geeft Arfeuille ook plaats aan andere artistieke disciplines (beeldende kunst, dans) en is er ruimte voor talentontwikkeling in de vorm van masterclasses en residenties.

Theater Malpertuis maakte reeds vele coproducties met o.a. De Unie der Zorgelozen, Toneelhuis, muziektheater LOD, cc Lokeren, OPENDOEK, Nicole Beutler Projects...

In Tielt zelf heeft Theater Malpertuis sinds jaar en dag een intense samenwerking met cultuurcentrum Gildhof.

CREDITS

Productie: Theater Malpertuis – Tekst: Naar Antoine de Saint-Exupéry – Spel: Thomas Janssens, Nikolas Lestaeghe, Naomi van der Horst/ Carine van Bruggen – Spelcoach: Piet Arfeuille – Vormgeving: Rik Teunis, Wim Loobuyck – Geluid: Iben Stalpaert – Kostuums: Sietske Van Aerde – Fotografie: Fred Debrock – Met dank aan Taks Shelter & Vlaamse gemeenschap

THEATER IN DE KIJKER

FINDING WILLARD – TOM STRUYF

Zaterdag 28 januari om 20u30 in De Komedie

Winter 2018. Op reis in de VS, komt theatermaker Tom Struyf bij toeval aan in een dorpje bij de grens met Canada. Willard ligt aan de oevers van een uitgestrekt meer, in de schaduw van de ruïnes van een psychiatrische instelling. Gefascineerd door het landschap, de verhalen van de mensen die er wonen en een piepkleine kerkgemeenschap, ontdekt Tom een link met een psychiatrisch ziekenhuis in Geel, thuis in België. Een toevallige kennismaking met een bijzondere plek mondt uit in een meeslepende trip waarbij Toms persoonlijk leven innig met Willard verweven raakt.

Een reisverhaal over opbouw en verval, zorg en gemeenschap. Een filmische voorstelling waarbij je op tribunes rondom een maquette van Willard zit, waardoor je heel nauw betrokken bent en het lijkt alsof je er zelf rondloopt.

CATHARSIS – EVA BINON & JASON DOUSSELAERE

Woensdag 1 februari om 20u30 in De Komedie

Eva Binon (o.a. 'Loslopend Wild' en 'Zie mij graag') en Jason Dousselaere (o.a. The Violent Husbands) verschijnen voor een rood gordijn. Zo klaar om je bruisend mee te nemen in hun stroom grillige verhalen. Over een schorpioen en een alien die allerlei vormen kan aannemen, over een heel oud maar lief vrouwtje, een bakker, over Benjamin en zijn familie van mislukkelingen.

Heerlijk spontaan hoppen ze van het ene verhaal naar het andere. Ze vullen elkaar aan, springen over elkaar heen en bouwen samen aan een grappige vertelling over alles en niets. Of zo lijkt het toch. De sprekende en onschuldige mimiek van Eva en het aanstekelijke West-Vlaamse accent van Jason werken als grijptangetjes die je voortdurend meenemen van de ene hilarische naar de andere vertederende scène.

En dan schuift het gordijn open...

Een feest!